رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

إِقَامَةُ البَرَاهِينِ عَلَى حُكْمِ مَنِ اسْتَغَاثَ بِغَيرِ اللهِ | روماني | română

Aducerea dovezilor privind judecata celui care caută ajutor la altcineva în afară de Allah

Autor Renumitul învățat, Sheikh
ʿAbd al-ʿAziz ibn ʿAbd Allah ibn Baz

ⓒ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٨هـ

بن باز ، عبدالعزيز
إقامة البراهين على حكم من استغاث بغير الله - روماني. /
عبدالعزيز بن باز ؛ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات - ط١. .-
الرياض ، ١٤٤٨هـ
٧٥ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٨/٣٩١٧
ردمك: ٨-٤٣٩-٥١٧-٦٠٣-٩٧٨

إِقَامَةُ البَرَاهِينِ عَلَى
حُكْمِ مَنِ اسْتَغَاثَ بِغَيرِ اللهِ

Aducerea dovezilor privind judecata celui care caută ajutor la altcineva în afară de Allah

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ العَلَّامَةِ
عَبْدِ العَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللهُ

Autor Renumitul învăţat, Sheikh
ʿAbd al-ʿAziz ibn ʿAbd Allah ibn Baz

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Capitolul 2:

Hotărârea privind căutarea ajutorului la Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

Toată Lauda I se cuvine lui Allah, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Mesagerului lui Allah, asupra familiei și companionilor săi, precum și asupra acelora care urmează călăuzirea sa.

În cele ce urmează: ziarul kuweitian „Al-Mujtama" a publicat în ediția sa cu numărul 15, apărut la data de 19/4/1390 H. niște rânduri sub titlul: „În amintirea nașterii nobilului Profet". Aceste rânduri conțineau cererea ajutorului de la Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și căutarea sprijinului său în vederea salvării națiunii și eliberării ei din dezbinarea și neînțelegerile în care a căzut. Textul era semnat de o persoană care s-a prezentat sub numele „Aminah". Mai jos este redat un fragment din aceste rânduri:

O, Mesager al lui Allah, salvează o lume... care aprinde războiul și arde în flăcările sale,

„O, Mesager al lui Allah, salvează o comunitate... a cărei călătorie de noapte prin întunericul îndoielii

s-a prelungit."

O, Trimis al lui Allah, salvează o națiune... ale cărei viziuni s-au pierdut în labirinturile durerii.

Apoi a continuat să spună:

Grăbește biruința, așa cum ai grăbit-o... în ziua de la Badr, când L-ai chemat pe Allah

și astfel, umilința s-a preschimbat într-un ajutor divin măreț... Într-adevăr, Allah are oștiri pe care nu le vezi.

(Astfel, această autoare își îndreaptă chemarea și implorarea către Mesagerul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), cerându-i să vină în ajutorul națiunii prin grăbirea victoriei, uitând sau neștiind că victoria este doar în Mâna lui Allah, și nu în mâna Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nici a vreunei alte creaturi, așa cum a Spus Allah Preaînaltul în Cartea Sa cea limpede:

﴿...وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

„Victoria nu poate veni decât de la Allah Al-'Aziz [Puternicul], Al-Hakim [Înțeleptul];" [Coran, 3:126]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ...﴾

„Dacă Allah vă va ajuta, nimeni nu vă va putea învinge, dar dacă El vă va părăsi, cine este acela care

ar putea să vă ajute după El...” [Coran, 3:160].

Această practică, constând în invocare şi cerere de ajutor, reprezintă îndreptarea unui tip de adorare către altcineva decât Allah Preaînaltul. Este stabilit pe baza Textelor revelate şi a consensului învăţaţilor că acest lucru nu este permis şi că Allah Preaslăvitul a creat făpturile pentru a-L adora, a trimis Mesagerii şi a pogorât Scripturile pentru a clarifica această adorare şi pentru a chema la ea, aşa cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۝٥٦﴾

„Eu nu i-am creat pe djinni şi oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” [Coran, 51:56]. Şi a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

„Şi Noi am trimis la fiecare comunitate un Mesager [ca să le spună]: „Adoraţi-L pe Allah şi ţineţi-vă departe de Taghut...” [Coran, 16:36]. Şi a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ۝٢٥﴾

„Şi Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: „Nu există alt dumnezeu în afară de Mine, deci adoraţi-Mă pe Mine!” [Coran, 21:25]. Şi a Spus Allah Cel Preamăreţ:

﴿الر كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ۝١ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا

اللَّهَ إِنَّنِي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾

„Alif, Lam, Ra'. [Aceasta] este o Carte ale cărei Versete sunt bine întocmite, apoi tâlcuite de către un Înțelept [Hakim], Khabir [Bineștiutor].

Nu-L adorați decât pe Allah. Cu adevărat eu sunt [Trimis] pentru voi de la El, ca prevenitor și vestitor de bine," [Coran, 11:1-2].

Așadar, Cel Preaînalt a clarificat în aceste Versete clare că El nu i-a creat pe oameni și pe djinni decât pentru a-L adora numai pe El, Unicul, fără parteneri, și a arătat că i-a trimis pe Mesageri (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor) pentru a porunci această adorare și pentru a interzice opusul ei. Și ne-a înștiințat Allah Atotputernicul că El a orânduit cu claritate Versetele Cărții Sale și le-a detaliat, pentru a nu fi adorat altcineva în afară de El, Preaslăvitul.

Și este binecunoscut faptul că adorarea înseamnă Credința în Unicitatea lui Allah și supunerea față de El, prin îndeplinirea a tot ceea ce El a Poruncit și delăsarea de tot ceea ce El a oprit. Iar Allah a Poruncit și a înștiințat despre aceasta în numeroase Versete, printre care Cuvântul lui Allah Preaslăvitul:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

„Și nu li s-a Poruncit decât să-L adore pe Allah,

cu credinţă curată şi statornică în religia Lui...” [Coran, 98:5]. Şi Cuvântul lui Allah Atotputernicul:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

„Şi Domnul tău a Poruncit să nu-L adoraţi decât pe El...” [Coran, 17:23]. Şi Cuvântul Celui Preaslăvit:

﴿إِنَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ فَٱعْبُدِ ٱللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلْخَالِصُ ۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلْفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِى مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى مَنْ هُوَ كَٰذِبٌ كَفَّارٌ ۝٣﴾

„Cu adevărat, Noi ţi-am trimis Cartea în tot adevărul, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credinţă.

„Fără îndoială, lui Allah I se cuvine credinţa curată. Iar cei care şi-au luat ocrotitor în locul Lui [spunând]: „Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah”, Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înţeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzeşte pe cel care este mincinos şi nemulţumitor.” [Coran, 39:2-3].

Iar Versetele care conţin aceste semnificaţii sunt numeroase şi toate indică obligativitatea dedicării sincere a adorării numai lui Allah, Unicul, şi renunţarea la adorarea oricui altcuiva în afara Sa, dintre Profeţi şi alţii.

Şi fără îndoială că ruga este unul dintre cele mai importante şi mai cuprinzătoare acte de adorare.

De aceea, se impune ca aceasta să fie sincer devotată numai lui Allah, după cum a Spus Cel Atotputernic:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴿١٤﴾﴾

„Deci chemați-L pe Allah, cu credință numai în El, chiar dacă aceasta le displace necredincioșilor!” [Coran, 40:14]. Allah Preaînaltul a Spus:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴿١٨﴾﴾

„Moscheile sunt ale lui Allah și nu chemați pe nimeni împreună cu Allah!” [Coran, 72:18]. Această îndrumare de a-L consacra pe Allah în mod exclusiv în invocare se aplică tuturor creațiilor, atât profeților, cât și celorlalți; iar Cuvântul Său:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِن فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِّنَ ٱلظَّٰلِمِينَ﴿١٠٦﴾﴾

„Și nu chema în locul lui Allah ceea ce nu-ți este spre folos și nici spre stricăciune, căci de vei face [aceasta], tu vei fi dintre cei nelegiuiți!” [Coran, 10:106]. Este un mesaj adresat Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și este știut că Allah Preaslăvitul l-a protejat de politeism (Șirk), însă scopul este avertizarea celorlalți. Apoi El Preaînaltul a Spus:

﴿وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ

الظَّالِمِينَ﴿١٠٦﴾

„Şi nu chema în locul lui Allah ceea ce nu-ţi este spre folos şi nici spre stricăciune, căci de vei face [aceasta], tu vei fi dintre cei nelegiuiţi!” [Coran, 10:106]. Acesta este un mesaj adresat Profetului (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), însă scopul acestuia este avertizarea altora, deoarece este cunoscut faptul că Allah Preaslăvitul şi Preaînaltul L-a protejat pe Mesagerul Său de politeism (Şirk), apoi Allah Preaînaltul a înăsprit interdicţia şi avertizarea, Spunând:

﴿...فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

„...căci de vei face [aceasta], tu vei fi dintre cei nelegiuiţi!” Atunci când termenul „nedreptate” (Zulm) este menţionat în mod absolut, prin el se înţelege Şirk-ul (politeism) major, aşa cum Spune Allah Preaînaltul:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

„...Iar necredincioşii sunt nelegiuiţi!” [Coran, 2:254]. Şi a Spus Allah Preaînaltul:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

„Cu adevărat, facerea de asociaţi este fărădelege mare!” [Coran, 31:13]. Aşadar, dacă chiar stăpânul Fiilor lui Adam, Profetul Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ar fi dintre

cei nedrepți dacă ar invoca pe altcineva în afară de Allah, atunci ce se poate spune despre alții?!

Astfel, din aceste Versete și din altele reiese că ruga îndreptată către altcineva în afară de Allah, fie că este vorba de morți, copaci, idoli sau altele asemenea, este o formă de politeism (Șirk) față de Allah, Atotputernicul și Preamăritul. Aceasta contrazice Unicitatea lui Allah în adorare, care reprezintă scopul creării djinilor și a oamenilor, a trimiterii Mesagerilor și a pogorârii Scripturilor, și o opoziție față de sensul [mărturisirii]: „La ilaha illa Allah", care respinge adorarea oricui altcuiva în afară de Allah și o confirmă numai pentru Allah Unicul, așa cum Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a Spus:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ هُوَ ٱلۡبَٰطِلُ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡكَبِيرُ ٦٢﴾

Aceasta pentru că Allah este Adevărul, iar ceea ce cheamă ei în locul Său este deșertăciune și că Allah este Al-'Aliyy, [Cel Preaînalt [și] Al-Kabir [Cel mai Măreț]." [Coran, 22:62].

Aceasta este baza religiei și fundamentul Islamului, iar actele de adorare nu sunt considerate valabile decât dacă această bază este corectă, după cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَلَقَدۡ أُوحِيَ إِلَيۡكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكَ لَئِنۡ أَشۡرَكۡتَ لَيَحۡبَطَنَّ عَمَلُكَ

﴿وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴿٦٥﴾﴾

„Vi s-a revelat ţie şi acelora de dinaintea ta: „De vei face asociaţi lui Allah, vor fi în zadar faptele tale şi vei fi tu printre cei care pierd.” [Coran, 39:65]. Şi a Spus Allah Preaînaltul:

﴿...وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

„...dar dacă ei i-ar fi alăturat Lui asociaţi, ar fi fost în deşert [tot] ceea ce ei au făcut.” [Coran, 6:88].

Din cele prezentate anterior reiese clar că Religia Islamului şi mărturisirea „La ilaha illa Allah (Nu există alt dumnezeu în afară de Allah)” au două principii fundamentale:

Unul dintre acestea este ca adorarea să fie îndreptată exclusiv către Allah, Unicul, fără a I se face vreun asociat. Astfel, cel care îi invocă pe cei morţi dintre Profeţi sau alţii, sau invocă idolii, copacii, pietrele sau altele dintre creaturi, sau le cere ajutorul, sau caută apropierea de aceştia prin jertfe şi jurăminte, sau se roagă lor, sau se prosternează lor, i-a luat drept stăpâni în afară de Allah şi i-a făcut asociaţi cu El, Preaslăvitul şi Preaînaltul, contrazicând şi negând semnificaţia cuvintelor „La ilaha illa Allah (Nu există alt dumnezeu în afară de Allah)”.

Al doilea principiu este adorarea lui Allah Preaînaltul doar potrivit Legii (Shariah) Profetului

şi a Trimisului Său (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Aşadar, cel care inovează în religie un lucru pe care Allah nu l-a permis, nu îndeplineşte sensul mărturisirii că Mohammed este Trimisul lui Allah, iar fapta sa nu îi va fi de folos şi nu va fi acceptată de la el. Allah Cel Plin de Măreţie a Spus:

﴿وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴿٢٣﴾﴾

„Şi vom preschimba faptele pe care ei le-au făcut în ţărână risipită.” [Coran, 25:23]. Prin faptele menţionate în acest Verset se au în vedere faptele persoanei care a murit în stare de politeism, făcându-I asociaţi lui Allah, Atotputernicul şi Preaslăvitul.

Aici se includ, de asemenea şi faptele inovate pe care Allah nu le-a permis, căci ele vor fi în Ziua Învierii precum pulberea spulberată, deoarece nu sunt în conformitate cu Legea Sa pură, aşa cum a spus Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

„Cine introduce în această religie ceva ce nu face parte din ea, acel lucru îi va fi respins.” Consemnat de Bukhari şi Muslim.

În concluzie, această scriitoare şi-a îndreptat implorarea şi ruga către Profet (Pacea şi

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și s-a îndepărtat de Allah Stăpânul lumilor, în a Cărui Mână se află sprijinul, răul și binele, iar nimeni altcineva nu deține vreun control asupra acestora.

Fără îndoială că aceasta este o nedreptate uriașă și gravă, iar Allah Atotputernicul a Poruncit să fie invocat doar El și a promis că le va răspunde celor care se roagă Lui, iar pe cel care se arată trufaș față de aceasta l-a amenințat cu intrarea în Iad, așa cum a Spus Cel Atotputernic:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾﴾

„Și Domnul vostru Zice: „Chemați-Mă și Eu vă voi răspunde! Cei care din prea multă trufie refuză să Mă adore vor intra în Iad umiliți". [Coran, 40:60]. Adică: supuși și umiliți. Acest Verset nobil indică faptul că ruga este un act de adorare, iar acela care din prea multă trufie refuză să o împlinească va avea ca sălaș Iadul. Așadar, dacă aceasta este starea celui care se semețește și este prea mândru pentru a îndrepta rugi către Allah, atunci cum va fi starea celui care îndreaptă rugi către altcineva în afară de El și se îndepărtează de Allah, în timp ce El, Preaînaltul, este Cel Apropiat, Stăpânul tuturor lucrurilor și Cel Puternic peste toate lucrurile, așa cum a Spus Preaînaltul:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾﴾

„Şi dacă te vor întreba robii Mei despre Mine [spune-le, o, Mohammed]: „Cu adevărat Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă, atunci când Mă cheamă, dar şi ei să-Mi răspundă [prin ascultare] şi să creadă în Mine. Poate că ei vor fi bine călăuziţi!” [Coran, 2:186]. Trimisul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a înştiinţat în hadisul autentic că ruga este un act de adorare şi i-a spus vărului său, Abdullah bin Abbas (Allah să fie mulţumit de el şi tatăl său):

«احْفَظِ اللهَ يَحْفَظْكَ، احْفَظِ اللهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللهِ».

„Fii cu grijă faţă de (respectarea Poruncilor lui) Allah şi Allah va avea grijă de tine şi te va proteja. Ai grijă de (respectarea Poruncilor lui) Allah şi Îl vei găsi pe Allah înaintea ta (călăuzindu-te, protejându-te, susţinându-te). Dacă ceri (şi te rogi), cere (numai) de la Allah, iar când cauţi ajutorul, caută ajutorul (numai) la Allah.” Consemnat de Tirmidhi şi alţii.

Şi a spus Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدًّا؛ دَخَلَ النَّارَ».

„Cel care a murit chemând (invocând) alături de Dumnezeu un egal (altă divinitate) va intra în Iad.” Consemnat de Bukhari. În cele două culegeri de hadisuri autentice, Sahih Bukhari şi Muslim, a fost consemnat că Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost întrebat: Care păcat este cel mai mare? El (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلَقَكَ».

„Să Îi faci lui Allah un egal, deşi El este Cel Care te-a creat.” Iar ‘Nid’ (egalul/asociatul) desemnează pe cel asemănător şi echivalentul (cuiva). Aşadar, oricine cheamă (în rugă) pe altcineva în afară de Allah, îi cere ajutorul, face jurăminte în numele său, îi oferă jertfe sau îi aduce vreo formă de adorare în afară de cele menţionate anterior, l-a luat drept egal, fie că este vorba despre un Profet, un om dintre cei pioşi şi aleşi, un Înger, un djin, un idol sau oricare altă creatură.

În acest context s-ar putea pune următoarea întrebare: care este hotărârea cu privire la adresarea unei cereri unui om aflat în viaţă pentru ceea ce stă în puterea sa, precum şi la căutarea ajutorului în chestiunile tangibile care stau în puterea sa? Răspunsul este că acest lucru nu constituie o formă de politeism, ci face parte din lucrurile obişnuite, permise printre musulmani, aşa

cum a Spus Allah Preaînaltul în povestea Profetului Moise (Pacea fie asupra sa):

﴿...فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

„...Cel din tabăra lui l-a chemat în ajutor împotriva celui dintre dușmanii lui...” [Coran, 28:15]. Și după cum a Spus Allah Preaînaltul, de asemenea, în povestea Profetului Moise (Pacea fie asupra sa):

﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ...﴾

„Și a ieșit din ea, așteptând cu frică...” [Coran, 28:21]. Așa cum omul caută liniștirea și ajutorul în companionii săi în vreme de război și în alte diverse împrejurări ale vieții, în care oamenii depind unii de alții.

Și Allah i-a Poruncit Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să-i facă cunoscut comunității sale faptul că el nu deține nicio putere, nici de a face bine și nici de a face rău nimănui. Astfel, a Spus Preaslăvitul și Preaînaltul:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝٢٠ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝٢١﴾

„Spune [o, Mohammed]: „Eu Îl chem numai pe Domnul meu și nu-I fac Lui niciun asociat!

Spune: „Eu nu pot nici să vă fac vouă vreun rău, nici să vă călăuzesc pe calea dreaptă!” [Coran,

72:21-22]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِى نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴿١٨٨﴾﴾

„Spune: „Eu nu stăpânesc niciun folos pentru mine și nicio pagubă, în afară de ceea ce Voiește Allah. Dacă eu aș fi știut necunoscutul, aș avea prisosință de bunuri și nu m-ar atinge răul. Dar eu nu sunt decât un prevestitor și un binevestitor pentru oamenii care cred.” [Coran, 7:188].

Iar Versetele care conțin aceste semnificații sunt numeroase.

Este binecunoscut faptul că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu se ruga decât Domnului Său, așa cum s-a relatat despre el că, în ziua bătăliei de la Badr, căuta liniștirea și cerea ajutorul lui Allah. Îi cerea victoria asupra dușmanului său, stăruind în aceasta și spunând: „O, Doamne! Îndeplinește-mi ceea ce mi-ai promis!”, până când marele as-Siddiq, Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el), a spus: „Îți este de ajuns, o, Mesager al lui Allah, căci Allah îți va îndeplini ceea ce ți-a promis.” Iar Allah Preaslăvitul a revelat în această privință Cuvântul Său (Preaînaltul):

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَٱسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّى مُمِدُّكُم بِأَلْفٍ مِّنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ مُرْدِفِينَ﴿٩﴾﴾

„[Aduceți-vă aminte] când voi cereați ajutor Domnului vostru și El v-a răspuns: „Cu adevărat, Eu vă voi ajuta cu o mie de Îngeri, rânduiți unul după altul.”” [Coran, 8:9]. Astfel, Allah a menționat în aceste Versete ruga lor de ajutor și i-a înștiințat că El le-a răspuns, sprijinindu-i cu Îngeri pentru a le vesti biruința și a le aduce liniștea și Allah Preaslăvitul a arătat că victoria nu vine de la Îngeri, ci vine doar de la El. Allah Preaînaltul, a Spus:

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ...﴾

„Și nu este victorie decât numai de la Allah...” [Coran, 3:126]. Și a Spus Allah Cel Preamăreț:

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴿١٢٣﴾﴾

„Allah v-a făcut învingători la Badr când voi eraţi slabi [puțini la număr]. Deci fiți cu frică de Allah și poate că voi o să fiți mulţumitori!” [Coran, 3:123]. Astfel, Allah Preaînaltul a clarificat în acest Verset că El, Preaslăvitul, este Cel care le-a dăruit victoria în ziua Bătăliei de la Badr, iar din aceasta se înțelege că armele și puterea pe care ei le-au avut, precum și ajutorul cu care i-a sprijinit prin Îngeri sunt doar cauze ale victoriei, mijloace de vestire ale biruinței și de liniștire, însă victoria nu vine din ele, ci este numai de la Allah. Așadar, cum îndrăznește această autoare, sau oricine altcineva să își îndrepte cererea de ajutor și de victorie către Profet (Pacea

şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi să se întoarcă de la Domnul lumilor, Stăpânul fiecărui lucru şi Cel care are Putere asupra tuturor lucrurilor?!

Nu există nicio îndoială că aceasta este una dintre cele mai respingătoare forme de ignoranţă, ba chiar una dintre cele mai grave forme de politeism. Prin urmare, autoarea trebuie să se căiască sincer înaintea lui Allah Preaslăvitul, iar căinţa sinceră presupune mai multe aspecte, şi anume: Primul: Căinţa pentru ceea ce a făcut. Al doilea: Renunţarea la ceea ce s-a săvârşit. Şi al treilea: Hotărârea fermă de a nu se mai întoarce la acel păcat, din respect faţă de Allah şi din devotament sincer faţă de El, din supunere faţă de Porunca Sa şi ferindu-se de ceea ce a interzis. Aceasta este căinţa adevărată. Şi mai există un al patrulea aspect, specific situaţiei în care nedreptatea a fost comisă faţă de creaturi, şi anume: Restituirea dreptului celui îndreptăţit sau obţinerea iertării din partea acestuia.

Allah le-a Poruncit robilor Săi să se căiască şi le-a promis că le va accepta căinţa, aşa cum a Spus Preaînaltul:

﴿...وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

„Şi căiţi-vă cu toţii, o, voi dreptcredincioşilor, faţă de Allah, pentru ca voi să izbândiţi!” [Coran,

24:31]. Și a Spus despre creștini:

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴿٧٤﴾﴾

„Și, oare, nu vin ei să se căiască la Allah și să-I ceară Lui iertare? Iar Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].” [Coran, 5:74]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴿٧٠﴾﴾

„Și cei care nu cheamă un alt dumnezeu împreună cu Allah și nu ucid sufletul pe care l-a oprit Allah [să fie omorât], decât pe drept, și aceia care nu preacurvesc - căci acela care face aceasta va afla pedeapsa.

Și va fi sporit chinul lui în Ziua Învierii și în veci va rămâne în ea disprețuit-

În afară de cel care se căiește, crede și săvârșește fapte bune; acestora le va schimba Allah faptele rele cu fapte bune, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].”” [Coran, 25:68-70]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴿٢٥﴾﴾

„El este Cel Care primește căința robilor Săi și

Iartă pentru faptele cele rele și El Știe ce faceți.” [Coran, 42:25].

Și s-a relatat într-un hadis autentic că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«الإِسْلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَجُبُّ مَا كَانَ قَبْلَهَا».

„Islamul anulează și șterge toate păcatele înfăptuite înainte de acceptarea lui, iar căința, de asemenea, șterge toate păcatele de dinaintea ei.”

Aceste cuvinte concise au fost redactate din cauza gravității pericolului politeismului (Șirk-ului) și a faptului că acesta este cel mai mare dintre păcate, de teamă ca oamenii să nu fie induși în eroare de cele afirmate de această autoare și din obligația de a oferi un sfat sincer de Dragul lui Allah și al robilor Săi. Îl rog pe Allah Preaslăvitul să facă aceste cuvinte folositoare, să îndrepte starea noastră și a tuturor musulmanilor, să ne dăruiască tuturor înțelegerea Religiei și statornicie în ea, și să ne protejeze pe noi și pe musulmani de răul din sufletele noastre și de faptele noastre rele. Cu adevărat El este Ocrotitorul a toate acestea și El are Putere asupra tuturor lucrurilor.

Și pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra robului și trimisului Său, Profetul nostru Mohammed, și asupra neamului său și a companionilor săi.

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Capitolul 3:

Hotărârea religioasă privind cererea de ajutor de la djini şi diavoli şi a făgăduinţelor făcute lor

De la Abdul 'Aziz ibn Abdullah ibn Baz către oricine dintre musulmani o va vedea. Fie ca Allah să îmi acorde mie şi lor reuşita de a ne ţine ferm de Religia Sa şi de a rămâne statornici în ea. Amiin.

Pacea, mila şi binecuvântările lui Allah fie asupra voastră!

Acestea fiind spuse: unii dintre fraţi m-au întrebat despre ceea ce fac unii dintre ignoranţi, şi anume despre rugile îndreptate către oricine altcineva în afară de Allah Preaînaltul şi căutarea ajutorului la acesta în situaţiile dificile; precum rugile îndreptate către djini şi căutarea adăpostului la aceştia, precum şi jurămintele aduse în numele lor şi jertfele făcute pentru ei. Printre acestea se numără cuvintele unora: „O, voi cei şapte", adică: şapte dintre căpeteniile djinilor, luaţi-l, frângeţi-i oasele, beţi-i sângele, mutilaţi-l, o, voi cei şapte, faceţi-i cutare lucru." Sau cuvintele unora „Luaţi-l, o, djinni ai amiezii, o, djinni ai după-amiezii" lucru care se regăseşte adesea în unele regiuni sudice. Din această categorie intră şi rugile îndreptate către

morţi din rândul Profeţilor, al oamenilor evlavioşi şi al altora, precum şi rugile îndreptate către Îngeri şi căutarea adăpostului la aceştia. Toate acestea şi altele asemenea lor sunt săvârşite de mulţi dintre cei care pretind că aparţin Islamului, din ignoranţa lor şi din imitarea celor de dinaintea lor. Unii poate că minimalizează această chestiune şi se justifică spunând: „Acestea sunt doar vorbe pe care le rostim cu limba, dar nu credem în ele."

M-a întrebat şi despre hotărârea privind căsătoria cu cei cunoscuţi pentru astfel de practici, despre animalele sacrificate de ei, despre efectuarea rugii pentru ei şi în urma lor (adică a se ruga conduşi de ei), şi despre a le da crezare şarlatanilor şi prevestitorilor. Totodată despre cei care pretind că pot cunoaşte boala şi cauzele acesteia doar prin simpla examinare a unui obiect care a atins trupul bolnavului precum turbanul, pantalonii, vălul şi altele asemenea.

Răspuns: Toată Lauda I se cuvine lui Allah, şi pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra celui după care nu mai există niciun alt Profet, şi asupra familiei şi companionilor săi, precum şi asupra acelora care s-au lăsat călăuziţi de ei, până în Ziua de Apoi.

Acestea fiind spuse: Allah Preaslăvitul şi Preaînaltul i-a creat pe oameni şi pe djini pentru a-L adora pe El, fără asociaţi sau parteneri, şi pentru

a-I dedica în mod exclusiv Lui rugile rostite, cererea de ajutor, sacrificarea animalelor, jurămintele făcute şi toate celelalte forme de adorare. El Preaînaltul i-a trimis pe Mesageri cu acest Mesaj şi le-a poruncit aceasta, pogorând Scripturile, dintre care cea mai măreaţă este Nobilul Coran, pentru a clarifica acest adevăr şi pentru a chema la el şi a-i avertiza pe oameni împotriva asocierii de parteneri cu Allah şi a adorării altora în afară de El. Acesta este fundamentul fundamentelor şi temelia credinţei şi a religiei, şi acesta este sensul mărturisirii că „Nu există alt dumnezeu în afară de Allah", precum şi esenţa faptului că nimic nu poate fi adorat întru dreptate în afară de Allah. Astfel, ea neagă divinitatea şi adorarea pentru orice altceva în afară de Allah, şi o confirmă - adică adorarea - doar pentru Allah, Unicul, şi nu pentru altceva în afară de El dintre toate creaturile. Iar dovezile pentru aceasta din Cartea lui Allah şi Sunnah Mesagerului Său (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sunt foarte numeroase, printre care se numără şi Cuvântul lui Allah, Cel Plin de Măreţie:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾﴾

„Eu nu i-am creat pe djinni şi oameni decât pentru ca ei să Mă adore." [Coran, 51:56]. Şi Cuvântul lui Allah Preslăvitul:

﴿وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

„Şi Domnul tău a Poruncit să nu-L adoraţi decât pe El...” [Coran, 17:23]. Şi Cuvântul lui Allah:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

„Şi nu li s-a poruncit decât să-L adore pe Allah, cu credinţă curată şi statornică în religia Lui...” [Coran, 98:5]. Şi Cuvântul lui Allah:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴿٦٠﴾﴾

„Şi Domnul vostru Zice: „Chemaţi-Mă şi Eu vă voi răspunde! Cei care din prea multă trufie refuză să Mă adore vor intra în Iad umiliţi”". [Coran, 40:60]. Şi a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ...﴾

„Şi dacă te vor întreba robii Mei despre Mine [spune-le, o, Mohammed]: „Cu adevărat Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă, atunci când Mă cheamă”.” [Coran, 2:186].

Aşadar, Allah Preaslăvitul a clarificat în aceste Versete că El i-a creat pe oameni şi pe djinni pentru a-L adora, şi că a hotărât, adică le-a Poruncit şi le-a prescris supuşilor Săi în Versetele clare ale Coranului şi prin intermediul Mesagerului, pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa, să nu fie adorat nimeni altul în afară de Allah.

Şi a clarificat Allah Preaînaltul şi Preaslăvitul că ruga este un act măreţ de adorare, iar acela care din prea multă trufie refuză să o îndeplinească va intra în Foc. El le-a Poruncit robilor Săi să se roage numai la El, Unicul, şi i-a înştiinţat că El este Aproape şi răspunde rugii lor. De aceea, se impune ca toţi robii să devoteze ruga exclusiv Domnului lor, deoarece aceasta este o formă de adorare pentru care ei au fost creaţi şi care le-a fost poruncită. Iar Cel a Cărui Măreţie este Slăvită a Spus:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝١٦٢ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ۝١٦٣﴾

„Spune: „Într-adevăr, Rugăciunea mea, actele mele de devoţiune, viaţa mea şi moartea mea îi aparţin lui Allah, Stăpânul lumilor.

El nu are niciun asociat! Astfel mi s-a Poruncit şi eu sunt primul dintre musulmani.””

[Coran, 6:162 -163].

Astfel, Allah i-a Poruncit Profetului Său (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să îi înştiinţeze pe oameni că Rugăciunea sa, sacrificiul său (sacrificarea unui animal), viaţa sa şi moartea sa sunt pentru Allah, Domnul lumilor, fără a I se face niciun asociat. Pe baza acestui fapt, oricine sacrifică un animal pentru altcineva în afară de Allah I-a făcut un asociat lui Allah, la fel cum ar face dacă s-ar ruga altcuiva decât Lui. Aceasta deoarece Allah

Preaslăvitul a alăturat Rugăciunea și sacrificarea unui animal și a făcut clar că ambele sunt destinate numai lui Allah, Unicul, fără a I se face niciun asociat. Așadar, oricine sacrifică un animal în numele altcuiva în afară de Allah, dintre djinni, Îngeri, cei morți și alții asemenea lor, căutând prin aceasta apropierea de ei, este asemenea celui care împlinește Rugăciunea pentru altcineva în afară de Allah. Iar într-un hadis autentic se relatează că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«لَعَنَ اللهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللهِ».

„Allah l-a blestemat pe cel care a sacrificat un animal pentru altcineva în afară de Allah.” De asemenea, Imam Ahmad a consemnat cu un lanț de transmitere bun (hasan) că Tariq bin Shihab (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مرَّ رَجُلَانِ عَلَى قَومٍ لَهُم صَنَمٌ لَا يَجُوزُهُ أَحَدٌ حَتَّى يُقرِّبَ لَهُ شَيئًا، فَقَالُوا لِأَحَدِهِمَا: قَرِّبْ. قَالَ: لَيسَ عِندِي شَيءٌ أُقَرِّبُهُ، قَالُوا: قَرِّبْ وَلَوْ ذَبَابًا، فَقَرَّبَ ذُبَابًا، فَخَلُّوا سَبِيلَهُ، فَدَخَلَ النَّارَ، وَقَالُوا لِلآخَرِ: قَرِّبْ. قَالَ: مَا كُنْتُ لِأُقَرِّبَ لِأَحَدٍ شَيْئًا دُونَ اللهِ جَلَّ جَلَالُهُ، فَضَرَبُوا عُنُقَه، فَدَخَلَ الجَنَّةَ».

„Doi bărbați au trecut pe lângă un popor care avea un idol, pe lângă care nimeni nu putea trece fără să îi aducă ofrandă. Ei i-au spus unuia dintre

aceştia: «Adu o ofrandă!» El a răspuns: «Nu am nimic să ofer.» Ei au spus: «Adu o ofrandă, fie şi o muscă.» Aşadar, el a oferit o muscă, iar ei l-au lăsat să treacă, însă el a intrat în Focul Iadului. Apoi, i-au spus celuilalt: «Adu o ofrandă!» Acesta a răspuns: «Eu nu voi aduce nimic nimănui în afară de Allah Preaslăvitul.» Atunci, ei i-au tăiat capul, iar el a intrat în Paradis."

Aşadar, dacă cel care caută apropierea de un idol şi de altele asemenea acestuia prin oferirea unei muşte sau a ceva asemănător devine un politeist care Îi face asociaţi lui Allah şi merită să intre în focul Iadului, atunci cum rămâne cu cel care îndreaptă rugi către djinni, Îngeri şi către cei aleşi dintre dreptcredincioşi? Cum rămâne cu cel care caută ajutor de la ei, face jurăminte în numele lor şi caută apropierea de ei prin sacrificarea unor animale, sperând, prin aceasta, la protejarea averii sale, la vindecarea bolnavilor săi sau la ocrotirea animalelor şi a recoltelor sale? Cum rămâne cu cel care face acest lucru de teama răului djinnilor sau din motive asemănătoare acestora?! Fără îndoială, cel care face acest lucru şi altele asemenea acestora este cu atât mai mult un politeist şi merită cu atât mai mult să intre în focul Iadului decât acel om care a oferit musca idolului.

Şi, de asemenea, printre cele menţionate în acest sens sunt Cuvintele lui Allah Preamăritul:

﴿إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ۝٣﴾

„Cu adevărat, Noi ți-am trimis Cartea în tot adevărul, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credință.

Fără îndoială, lui Allah I se cuvine credința curată. Iar cei care și-au luat ocrotitor în locul Lui [spunând]: „Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah”, Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.”” [Coran, 39:1-3]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝١٨﴾

„Și ei adoră în locul lui Allah ceea ce nici nu le face rău și nici nu le aduce folos și ei spun: „Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Allah.” Spune: „Îi vestiți voi lui Allah ceea ce El nu știe din Ceruri și de pe Pământ?” Allah Preamăritul și Preaslăvitul este deasupra celor asociați [Lui].”” [Coran, 10:18].

Astfel, Allah Preaslăvitul a arătat în aceste două Versete că politeiștii și-au luat în afară de El

protectori dintre creaturi, adorându-i alături de El manifestând față de ei teamă și speranță, aducându-le rugăciuni, sacrificii și rugi, precum și în alte forme de adorare. Ei pretindeau că acești protectori îi apropie pe cei care îi adoră de Allah și mijlocesc pentru ei la El. Apoi, Allah Preaslăvitul le-a respins afirmațiile, a vădit falsitatea lor, i-a numit mincinoși, necredincioși și politeiști și S-a Preamărit pe Sine deasupra politeismului lor. Așadar, a Spus Preaslăvitul și Preaînaltul:

﴿...سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

„Preamărire Lui! El este mai Presus de ceea ce Îi faceți voi ca asociați!” [Coran, 16:1]. Astfel, din aceasta se înțelege că cel care și-a luat un Înger, un Profet, un djinn, un copac sau o piatră, la care se roagă alături de Allah, cerându-i ajutorul și căutând să se apropie de el prin rugi și sacrificii, în speranța mijlocirii sale la Allah și că îl va apropia de El, sau sperând în vindecarea unui bolnav, protejarea averii, siguranța celui absent sau altele asemenea, a căzut în acest politeism grav și în această nenorocire cumplită, despre care Allah a Spus:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَى إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾﴾

„Cu adevărat, Allah nu iartă să I se facă asociați, dar Iartă ce este mai puțin de atât oricui Voiește. Iar

cel care îi face asociaţi lui Allah, a făcut un mare păcat!” [Coran, 4:48]. Şi a Spus Preaînaltul:

﴿...إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾

„Cu adevărat, cel care Îi asociază lui Allah pe altcineva, Allah va face Paradisul interzis pentru el, iar adăpostul lui va fi Focul. Şi pentru nelegiuiţi nu va fi ajutor.” [Coran, 5:72].

Iar mijlocirea este acordată în Ziua Judecăţii numai celor care cred în Unicitatea lui Allah cu devoţiune şi sinceritate, nu celor care Îi fac asociaţi lui Allah, aşa cum a spus Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) atunci când i s-a zis: „O, Mesager al lui Allah, cine este cel mai fericit să primească mijlocirea ta?”, iar el a răspuns:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

„Cel care spune: „La ilaha illa Allah (Nu există altă divinitate în afară de Allah)” cu sinceritate din inima sa.” Şi, de asemenea, Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلَ كُلُّ نَبِيٍ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَومَ القِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللهِ مَن مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللهِ شَيْئًا».

„Fiecare Profet are o rugă care este îndeplinită şi fiecare Profet s-a grăbit să o rostească, însă eu mi-am păstrat ruga ca mijlocire pentru poporul meu în

Ziua Judecății. Iar aceasta va ajunge, dacă Allah Voiește, la cel din poporul meu care moare fără a-i asocia lui Allah vreun partener."

Primii politeiști credeau că Allah este Domnul, Creatorul și Îndestulătorul lor cu cele necesare traiului, însă s-au atașat de Profeți, oameni evlavioși, Îngeri, copaci, pietre și altele asemenea, sperând în mijlocirea lor la Allah și că aceștia îi vor apropia de El, așa cum a fost menționat anterior în Versete. Allah nu i-a scuzat pentru aceasta, ci i-a mustrat în Cartea Sa cea Măreață, numindu-i necredincioși și politeiști, și a infirmat afirmațiile lor că acești idoli mijlocesc pentru ei și îi apropie de Allah. Nici Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu i-a scuzat, ci a luptat împotriva lor din pricina acestui politeism, până când aveau să îndrepte adorarea exclusiv către Allah, Singurul, acționând în conformitate cu Spusele lui Allah Preaslăvitul:

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ...﴾

„Luptați-vă cu ei până ce nu va mai fi Fitnah și [până când] credința va fi numai în Allah..." [Coran, 2:193]. Și a spus Mesagerul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُم وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا

بِحَقِّ الإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُم عَلَى اللهِ».

„Mi s-a poruncit să lupt împotriva oamenilor până când aceştia mărturisesc că nu există alt dumnezeu în afară de Unicul Dumnezeu şi că Mohammed este Trimisul Lui, împlinesc Rugăciunea şi dau Zakat-ul; iar dacă fac acestea, vieţile şi bunurile lor sunt protejate de mine, în afară de ceea ce cere dreptul Islamului, iar judecata lor aparţine lui Dumnezeu.” Iar înţelesul spuselor Profetului (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«حَتَّى يَشْهَدُوا أَن لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ».

„până când vor mărturisi că nu există alt dumnezeu înafară de Unicul Dumnezeu (Allah)” Adică să Îi dedice adorarea exclusiv lui Allah, excluzând orice altceva.

Într-adevăr, politeiştii din Quraiş se temeau de djini şi căutau refugiu la ei, iar Allah Preaînaltul a Revelat despre aceasta în Cuvântul Său:

﴿وَأَنَّهُۥ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ ٱلْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ ٱلْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝٦﴾

„Însă au fost bărbaţi dintre oameni care au căutat apărare la bărbaţii dintre djinni, dar [aceştia] le-au sporit lor suferinţa [prin comiterea de păcate]” [Coran, 72:6]. Învăţaţii au spus referitor la acest Verset nobil: înţelesul Cuvântului lui Allah:

﴿...فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾

...le-au sporit lor suferința... Adică: spaimă și teamă deoarece djinii se preamăresc în sinea lor și devin aroganți atunci când văd că oamenii caută refugiu la ei, și atunci le sporesc acestora teama și spaima, pentru ca ei să-i adore și să se refugieze în ei din ce în ce mai mult.

Și Allah i-a compensat pe musulmani pentru aceasta prin căutarea refugiului (al-Istiadhah) la El Preaslăvitul și la Cuvintele Sale Desăvârșite, și a revelat în această privință Cuvântul Său, Preaînaltul:

﴿وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝٢٠٠﴾

„Și dacă vreodată Șeitan te îmboldește, ispitindu-te la rău, caută refugiu la Allah, căci El este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] 'Alim [Bineștiutor].” [Coran, 7:200]. Și Cuvântul lui Allah Preamăritul:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝١﴾

„Spune: „Eu caut adăpost la Stăpânul revărsatului zorilor.”” Și s-a relatat în mod autentic de la Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că a spus:

«مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)؛ لَم يَضُرَّهُ شَيءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

„Cine coboară într-un loc și spune: „A‘udhu bi

kalimati-llahi at-tammati min şarri ma khalaq (Caut adăpost în Cuvintele Perfecte ale lui Allah de răul a ceea ce El a creat)", nu va fi afectat de absolut nimic până ce va părăsi acel loc."

Din Versetele şi hadis-urile prezentate anterior, cel care caută iertarea, care doreşte să îşi păstreze religia şi să fie ferit de politeism (Şirk), fie el minor sau major, află că ataşamentul faţă de morţi, de Îngeri, de djinni şi de alte creaturi, rugăciunile îndreptate către ei, căutarea adăpostului la aceştia, precum şi altele asemenea, fac parte din practicile politeiştilor din perioada ignoranţei şi se numără printre cele mai respingătoare forme de politeism (Şirk) faţă de Allah Preaslăvitul. Astfel, este obligatorie renunţarea la acestea, precauţia în privinţa lor, îndemnarea reciprocă la abandonarea lor şi dezaprobarea celor care le săvârşesc.

Cât despre cel care este cunoscut printre oameni pentru aceste acte de politeism (Şirk): nu este permisă căsătoria cu el, nici consumarea animalului sacrificat de el, nici efectuarea rugii pentru el şi nici efectuarea Rugăciunii în spatele lui, până când nu îşi declară căinţa (Tauba) faţă de Allah, Preaslăvitul, pentru aceasta şi devotează sincer ruga şi adorarea numai lui Allah, iar ruga este adorare, ba chiar esenţa ei, aşa cum a spus Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«الدُّعَاءُ هُوَ العِبَادَةُ».

„Du'aa (Ruga) este act de adorare.” Şi s-a relatat de la Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) într-o altă relatare că a spus:

«الدُّعَاءُ مُخُّ العِبَادَةِ».

„Ruga (ad-du'aa) este esenţa adorării.” În ceea ce priveşte căsătoria cu politeiştii, Allah Preaînaltul a Spus:

﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾﴾

„Nu vă însuraţi cu politeiste înainte ca ele să creadă. Pentru că o sclavă credincioasă este mai bună decât o politeistă, chiar dacă ea vă place. Şi nu-i căsătoriţi pe cei politeişti [cu femeile voastre] înainte ca ei să creadă, căci un sclav credincios este mai bun decât un politeist, chiar dacă el vă place. Aceştia [vă] cheamă la Foc, dar Allah cheamă la Rai şi la Iertare, prin Graţia Sa. El le arată limpede Versetele Sale oamenilor, pentru ca ei să-şi aducă aminte.” [Coran, 2:221]. Astfel, Allah Preaslăvitul le-a interzis musulmanilor să se căsătorească cu femeile politeiste, din rândul celor care adoră idolii, djinnii, Îngerii şi altele asemenea, până când

acestea nu vor crede, dedicându-I adorarea exclusiv lui Allah, Unicul, crezând în Trimisul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi în ceea ce a adus acesta, şi urmându-i calea. De asemenea, El a interzis ca femeile musulmane să fie date în căsătorie bărbaţilor politeişti, până când aceştia nu vor crede, dedicându-I adorarea exclusiv lui Allah, Unicul, crezând în Trimisul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi urmându-l.

Şi Allah Preaslăvitul ne-a înştiinţat că o roabă dreptcredincioasă este mai bună decât o femeie liberă politeistă, chiar dacă aceasta l-ar încânta pe cel care o priveşte şi îi ascultă vorbele, prin frumuseţea ei şi prin vorbirea ei frumoasă; şi că un rob dreptcredincios este mai bun decât un bărbat liber politeist, chiar dacă acesta l-ar încânta pe cel care îl ascultă şi îl priveşte, prin frumuseţea, elocvenţa, curajul său şi prin alte calităţi asemănătoare. Apoi a explicat motivele acestei preferinţe prin Cuvintele Sale, Preaslăvitul:

﴿...أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ...﴾

„Aceştia [vă] cheamă la Foc...” [Coran, 2:221]. Prin aceasta se referă la politeişti şi politeiste, deoarece ei se numără printre cei care cheamă la Focul Iadului prin vorbele, faptele, conduita şi moravurile lor, în timp ce dreptcredincioşii şi

dreptcredincioasele se numără printre cei care cheamă la Paradis prin moravurile, faptele şi conduita lor. Aşadar, cum pot fi egali aceştia cu aceia!

Iar în ceea ce priveşte Rugăciunea pentru păgâni: Cel Slăvit şi Preaînalt a Spus despre făţarnici:

﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰٓ أَحَدٍ مِّنْهُم مَّاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِۦٓ ۖ إِنَّهُمْ كَفَرُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَمَاتُوا۟ وَهُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٨٤﴾﴾

„Şi nu te ruga [rugăciunea de înmormântare] nicicând pentru vreunul dintre ei care moare şi nu sta lângă mormântul lui. Cu adevărat ei nu au crezut în Allah şi în Trimisul Său şi s-au săvârşit nelegiuiţi.” [Coran, 9:84]. Aşadar, Allah Preaslăvitul a clarificat în acest nobil Verset că pentru ipocrit şi pentru cel fără de credinţă nu se săvârşeşte rugăciunea (funerară), din cauza lipsei lor de credinţă în Allah şi în Profetul Său. De asemenea, nu se săvârşeşte rugăciunea în spatele lor şi nu sunt desemnaţi imami pentru musulmani, din cauza lipsei lor de credinţă şi a faptului că nu sunt demni de încredere, precum şi din pricina marii duşmănii dintre ei şi musulmani, şi pentru că aceştia nu se numără printre oamenii rugăciunii şi ai adorării; întrucât nicio faptă nu rămâne valabilă alături de lipsa de credinţă şi de asocierea de parteneri [lui Allah]. Fie ca Allah să ne ferească de aceasta! Iar în ceea ce priveşte consumul animalelor sacrificate de

politeişti, Allah Preaslăvitul a Spus, clarificând interzicerea animalelor moarte şi a animalelor sacrificate de politeişti:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴿١٢١﴾﴾

„Şi nu mâncaţi din cele peste care nu s-a pomenit Numele lui Allah, căci aceasta este neascultare gravă. Şi cu adevărat, şeitanii îi vor ispiti pe aliaţii lor [dintre oameni] să se certe cu voi. Dacă îi veţi asculta, veţi fi şi voi politeişti.” [Coran, 6:121]. Astfel, Preaînaltul le-a interzis musulmanilor consumul unui animal mort şi al animalului sacrificat de un politeist deoarece el este impur, iar animalul sacrificat de el are statutul unui animal mort, chiar dacă a pomenit Numele lui Allah asupra lui. Această rostire este nulă şi fără efect, fiind un act de adorare, iar politeismul zădărniceşte şi anulează orice act de adorare, până când politeistul se întoarce cu căinţă la Allah, Preaslăvitul. Şi a făcut permisă, Slăvită să-I fie Măreţia, mâncarea Oamenilor Cărţii în Cuvântul lui Allah Preaslăvitul:

﴿...وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ...﴾

„...şi mâncarea celor cărora li s-a dăruit Scriptura vă este permisă şi vouă, iar mâncarea voastră le este permisă şi lor...” [Coran, 5:5]. Aceştia se afiliază unei religii cereşti şi pretind că sunt

dintre adepţii lui Moise şi ai lui Iisus (Pacea fie cu ei), chiar dacă acest lucru nu este adevărat, iar Allah a abrogat şi a anulat religia lor prin trimiterea lui Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) către întreaga omenire. Allah, Preaslăvitul şi Preaînaltul însă ne-a permis hrana Oamenilor Cărţii (evreii şi creştinii) şi [căsătoria cu] femeile lor, dintr-o înţelepciune desăvârşită şi pentru taine bine întemeiate, pe care învăţaţii le-au evidenţiat. Aceasta, spre deosebire de politeiştii dintre adoratorii idolilor şi ai morţilor, fie ei Profeţi, oameni evlavioşi sau alţii deoarece religia lor nu are niciun fundament şi nicio aparenţă de adevăr, ci este nefondată din temelie. Astfel, animalul sacrificat de aceştia este considerat asemenea unui animal mort, iar consumarea lui nu este permisă.

Cât despre spusele unei persoane către cel căruia i se adresează: „Un djinn te-a lovit", „Un djinn te-a luat", „Un diavol te-a luat pe sus" şi altele asemănătoare, acestea fac parte din categoria înjurăturilor şi insultelor, iar acest lucru nu este permis între musulmani, la fel ca toate celelalte tipuri de înjurături şi insulte. Acest lucru nu face parte din categoria politeismului, cu excepţia cazului în care cel care spune acest lucru crede că djinnii acţionează asupra oamenilor fără Permisiunea şi Voia lui Allah. Aşadar, cel care crede aceasta despre djinni sau despre alte creaţii este

necredincios prin această credinţă pentru că Allah Preaslăvitul este Stăpânul tuturor lucrurilor şi Cel cu Putere asupra tuturor lucrurilor, El este Cel Care aduce folos şi Cel Care aduce prejudiciu, şi nimic nu vine în fiinţare decât prin Îngăduinţa Sa, prin Voia Sa şi prin Predestinarea Sa primordială, aşa cum a Spus El, Preamăritul, Poruncindu-i Profetului Său (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să îi înştiinţeze pe oameni cu privire la acest principiu fundamental:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ١٨٨﴾

„Spune: „Eu nu stăpânesc niciun folos pentru mine şi nicio pagubă, în afară de ceea ce Voieşte Allah. Dacă eu aş fi ştiut necunoscutul, aş avea prisosinţă de bunuri şi nu m-ar atinge răul. Dar eu nu sunt decât un prevestitor şi un binevestitor pentru oamenii care cred.”” [Coran, 7:188]. Aşadar, dacă liderul creaţiei şi cel mai ales dintre toţi (Pacea şi binecuvântarea fie asupra sa) nu are putere asupra niciunui folos sau prejudiciu pentru sine decât prin Voia lui Allah, atunci cum ar putea oare altcineva din rândul creaţiei?! Iar Versetele cu acest înţeles sunt numeroase.

Cât despre a-i întreba pe prevestitori, şarlatani, astrologi şi pe cei asemenea lor, dintre cei care prevestesc lucruri necunoscute, aceasta este o faptă

reprobabilă care nu este permisă, iar a crede în ceea ce ei spun este şi mai grav şi mai condamnabil, ba chiar reprezintă o formă de necredinţă potrivit spuselor Profetului (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيءٍ؛ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَومًا».

„Rugăciunea celui care merge la un prezicător şi îl întreabă despre ceva anume (în care mai apoi crede), nu îi va fi acceptată timp de patruzeci de zile.” Consemnat de Muslim în Sahih. De asemenea, în culegerea sa de hadisuri autentice, Mu‘awiyah ibn Al-Hakam Al-Sulami (Allah să fie mulţumit de el) a relatat:

«أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ إِتْيَانِ الكُهَّانِ وَسُؤَالِهِم».

„Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a interzis mersul la ghicitori şi întrebarea acestora.”

De asemenea, autorii culegerilor Sunan au consemnat că Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ؛ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

„Cel care a mers la un ghicitor şi a crezut în cele pe care acesta le spune, a arătat necredinţă faţă de cele revelate lui Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).” Iar hadisurile care conţin aceste semnificaţii sunt

numeroase. Astfel, este obligatoriu pentru musulmani să fie prevăzători şi să nu îi întrebe pe ghicitori şi pe prevestitori, precum şi pe toţi ceilalţi şarlatani care se ocupă cu relatarea despre chestiuni legate de necunoscut şi cu inducerea în eroare a musulmanilor, fie în numele medicinei, fie sub un alt pretext, datorită celor menţionate anterior cu privire la interzicerea acestui lucru de către Profet(Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi la avertismentul său împotriva acestuia. În această categorie intră şi ceea ce pretind unii oameni în numele medicinei cu privire la tainele necunoscutului: atunci când o astfel de persoană miroase turbanul pacientului, vălul pacientei sau alte lucruri asemănătoare şi spune: „Acest pacient sau această pacientă a făcut cutare şi cutare lucru". Acestea sunt lucruri ce ţin de tainele necunoscutului, asupra cărora turbanul pacientului şi obiectele similare nu oferă niciun indiciu. Scopul prin aceasta nu este altul decât inducerea în eroare a oamenilor pentru a-i face să spună că el este cunoscător al medicinei, al tipurilor de boli şi al cauzelor acestora. Uneori, el le poate oferi anumite medicamente, iar acest moment poate coincide cu vindecarea lăsată prin Voinţa şi Porunca lui Allah, făcându-i astfel pe oameni să creadă că vindecarea s-a datorat medicamentelor sale. Uneori, boala poate fi cauzată de unii djinni şi diavoli care îl

slujesc pe cel care pretinde că practică medicina şi care îi dezvăluie anumite lucruri nevăzute pe care ajung să le cunoască. Astfel, el se bazează pe acest lucru şi îi mulţumeşte pe djinni şi pe diavoli prin acte de adorare care le sunt pe plac. Drept urmare, aceştia se îndepărtează de acel bolnav şi renunţă la răul cu care l-au afectat, acesta fiind un lucru binecunoscut despre djinni, diavoli şi despre cei care se folosesc de ei.

De asemenea, li se impune musulmanilor să se ferească de aceasta, să se sfătuiască reciproc să o abandoneze, să se bazeze pe Allah Preaslăvitul şi să se încreadă în El în toate privinţele. Nu este nicio problemă în a recurge la Ruqyah autentică şi la medicamentele permise, precum şi la consultarea medicilor care examinează bolnavul şi confirmă boala acestuia prin mijloace fizice şi raţionale. S-a relatat într-un hadis autentic de la Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că a spus:

«مَا أَنْزَلَ اللهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً، عَلِمَهُ مَنْ علِمه، وَجَهِلَهُ مَنْ جَهِلَهُ».

„Allah nu a pogorât nicio boală fără să fi pogorât şi leacul ei. Ea, însă, a fost cunoscută de unii şi neştiută de alţii.” Şi a spus Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، فإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءَ بَرَأَ بِإِذْنِ اللهِ».

„Pentru fiecare boală există un leac, iar atunci

când leacul se potrivește bolii, se produce vindecarea cu Voia lui Allah.” Și a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«عِبَادَ اللهِ، تَدَاوَوا وَلَا تَدَاوَوا بِحَرَامٍ».

„O, robi ai lui Allah, trataţi-vă, dar nu vă trataţi cu ceea ce nu este permis.” Iar hadisurile care conţin aceste semnificaţii sunt numeroase.

Aşadar, Îi cerem lui Allah Preamăreţul să îndrepte starea tuturor musulmanilor, să le vindece inimile şi trupurile de orice rău, să îi unească pe dreapta călăuzire, să ne protejeze pe noi şi pe ei de tentaţiile rătăcitoare şi de supunerea faţă de Şeitan şi aliaţii săi; căci, cu adevărat, Allah este Cel cu Putere peste toate şi nu există Putere şi nici Forţă decât la Allah Preaînaltul, şi Preamăreţul.

Și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra robului și trimisului Său, profetul nostru Mohammed, și asupra familiei sale și a companionilor săi.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Capitolul 4:

Hotărârea (religioasă) privind adorarea prin invocări inovate și care conțin elemente de politeism

De la Abdul 'Aziz ibn Abdullah ibn Baz către distinsul frate (.....), Allah să-i dăruiască succes în tot ceea ce este bun, Amiin!

Pacea, mila şi binecuvântările lui Allah fie asupra voastră.

Acestea fiind spuse: am primit nobila voastră scrisoare, fie ca Allah să vă călăuzească prin ea, precum și informarea pe care aceasta o conține, aceea că în țara voastră există oameni care se țin cu strictețe de anumite invocări pentru care Allah nu a pogorât nicio dovadă, dintre care unele reprezintă inovații (Bidah), iar altele reprezintă acte de politeism (Șirk), și pe care ei le atribuie comandantului Dreptcredincioșilor, Ali bin Abi Talib (Allah să fie mulțumit de el) precum și altora. Ei recită acele invocații în adunările de Dhikr sau în moschei după Salat Maghrib, pretinzând că sunt o formă de apropiere de Allah, spunând: „Prin dreptul lui Allah, o, oameni ai lui Allah, ajutați-ne cu ajutorul lui Allah și fiți sprijinul nostru prin Allah!” Și cuvintele lor: „O, maeștri spirituali și o, stăpâni,

răspundeţi-ne, o, voi, cei care ne oferiţi sprijin, şi mijlociţi la Allah! Iată, robul vostru stă în aşteptare, la poarta voastră stăruind şi de greşelile sale temându-se. Ajută-ne, o, Trimis al lui Allah! Nu am la cine altcineva să mă îndrept în afară de voi şi de la voi se obţine împlinirea cererii, iar voi sunteţi apropiaţii lui Allah. Prin Hamza, stăpânul martirilor, şi prin oricine dintre voi care ne este de ajutor, ajută-ne, o, Trimis al lui Allah!" Şi precum cuvintele lor: „O, Allah, binecuvântează-l pe cel pe care l-ai făcut cauză a revelării tainelor Tale Atotputernice şi a ivirii luminilor Tale Milostive, devenind astfel reprezentant al Prezenţei Divine şi locţiitor al tainelor Esenţei Tale."

De asemenea, dorinţa voastră de a se clarifica ce este inovaţie şi ce înseamnă asocierea (Şirk), precum şi dacă este validă Rugăciunea în spatele imamului care rosteşte această invocare, a fost înţeleasă.

Răspuns: Toată Lauda I se cuvine lui Allah, Unicul, şi pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra aceluia după care nu mai există niciun alt Profet, şi asupra familiei şi companionilor săi, precum şi asupra acelora care i-au urmat călăuzirea, până în Ziua de Apoi.

Acestea fiind spuse: ia cunoştinţă, Allah să te călăuzească, de faptul că Allah Preaslăvitul a creat făpturile şi i-a trimis pe Mesageri (Pacea şi

binecuvântarea lui Allah fie asupra lor) numai pentru a fi adorat doar El, Unicul, fără a-I face niciun asociat, şi nimic din tot ceea ce este în afara Sa, aşa cum a Spus Preaînaltul:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴿٥٦﴾﴾

„Eu nu i-am creat pe djinni şi oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” [Coran, 51:56].

Iar adorarea, după cum a fost explicată anterior, este: ascultarea de El, Preaslăvitul, şi ascultarea de Mesagerul Său, Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa); prin îndeplinirea a ceea ce Allah şi Mesagerul Său au poruncit şi renunţarea la ceea ce Allah şi Mesagerul Său au interzis, din credinţă în Allah şi în Mesagerul Său şi cu sinceritate faţă de Allah în fapte, alături de deplinătatea iubirii pentru Allah şi umilinţa deplină arătată doar în faţa Lui, Preaînaltul, Unicul, fără nimeni altul în afară de El; aşa cum Spune Allah Preaînaltul:

﴿وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

„Şi Domnul tău a Poruncit să nu-L adoraţi decât pe El...” [Coran, 17:23]. Adică: a Poruncit şi a orânduit să fie adorat numai El, Unicul. Şi a Spus Allah Preaînaltul:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴿١﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴿٣﴾ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ

وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴿٥﴾

„[Toată] Lauda [I se cuvine] lui Allah, Stăpânitorul lumilor,
Cel Milostiv, Îndurător,
Suveranul Zilei Judecăţii.
Numai pe Tine Te adorăm, numai la Tine cerem ajutor,” [Coran, 1:2-5]. Astfel, Allah, Preaslăvitul şi Preaînaltul, a clarificat prin aceste Versete că El este Unicul îndreptăţit să fie adorat şi Unicul căruia I se cere ajutorul. Şi Allah Preamăreţul a Spus:

﴿إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ...﴾

„Cu adevărat, Noi ţi-am trimis Cartea în tot adevărul, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credinţă.”
„Fără îndoială, lui Allah I se cuvine credinţa curată...” [Coran, 39:2-3]. Şi a Spus Allah Preaînaltul:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴿١٤﴾﴾

„Deci chemaţi-L pe Allah, cu credinţă numai în El, chiar dacă aceasta le displace necredincioşilor!” [Coran, 40:14]. Şi a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴿١٨﴾﴾

„Moscheile sunt ale lui Allah şi nu chemaţi pe nimeni împreună cu Allah!” [Coran, 72:18]. Iar

Versetele care conţin aceste semnificaţii sunt numeroase şi toate indică obligativitatea dedicării adorării numai lui Allah.

Este binecunoscut că ruga, sub toate formele sale, este un act de adorare, astfel că nu îi este permis niciunui om să se roage la altcineva în afară de Domnul său şi nici să ceară ajutorul sau să caute liniştirea la altcineva în afară de El, acţionând în conformitate cu aceste nobile Versete şi cu ceea ce poartă acelaşi înţeles. Aceasta nu se aplică însă lucrurilor obişnuite şi mijloacelor fireşti care ţin de puterea unei persoane vii şi prezente, deoarece acestea nu constituie acte de adorare. Dimpotrivă, este permis, conform textelor sacre şi consensului, ca omul să ceară ajutorul unei persoane în viaţă şi capabile în chestiuni obişnuite aflate în puterea ei, precum solicitarea sprijinului sau a intervenţiei pentru îndepărtarea unui rău ce ar putea afecta copilul său, slujitorul său, câinele său sau altele asemănătoare. De asemenea, este permis ca o persoană să ceară ajutorul altei persoane aflată în viaţă, prezentă şi capabilă sau chiar absentă, prin intermediul unor mijloace concrete, precum corespondenţa şi altele asemenea, în lucruri precum construirea casei sale, repararea maşinii sau alte activităţi similare. Printre acestea se numără: cererea de ajutor a omului de la tovarăşii săi în jihad şi în război şi altele asemenea. Şi din

această categorie fac parte Vorbele lui Allah Preaînaltul din povestea lui Moise (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

﴿...فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِى مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِى مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

„...Cel din tabăra lui l-a chemat în ajutor împotriva celui dintre duşmanii lui..." [Coran, 28:15].

Cât despre căutarea adăpostului la morţi, la djinni şi la Îngeri, la copaci şi la pietre: aceasta face parte din Şirk-ul major, fiind de aceeaşi natură cu faptele primilor politeişti faţă de zeităţile lor, precum Al-'Uzza, Al-Lat şi altele. La fel este şi căutarea adăpostului şi a ajutorului la aceia dintre cei vii despre care se crede că sunt evlavioşi, în chestiuni pe care nu le poate înfăptui nimeni altcineva în afară de Allah, precum vindecarea bolnavilor, călăuzirea inimilor, intrarea în Paradis, salvarea din Foc şi altele asemenea acestora.

Versetele anterioare, precum şi alte Versete şi hadis-uri ce cuprind acelaşi sens indică obligativitatea îndreptării inimilor către Allah în toate privinţele şi a dedicării sincere a adorării numai lui Allah, Unicul. Căci robii au fost creaţi pentru aceasta şi aceasta le-a fost poruncită aşa după cum a fost menţionat anterior în Versete, şi aşa după cum Allah Preaslăvitul a Spus:

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...﴾

„Adoraţi-L pe Allah şi nu-I asociaţi Lui nimic...” [Coran, 4:36]. Şi Cuvântul Celui Preaslăvit:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ...﴾

„Şi nu li s-a Poruncit decât să-L adore pe Allah, cu credinţă curată...” [Coran, 98:5]. Iar Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus în hadisul lui Mu'adh (Allah să fie mulţumit de el):

«حَقُّ اللهِ عَلَى العِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

„Dreptul lui Allah asupra robilor Săi este acela de a Îl adora numai pe El, fără a Îi face pe nimeni şi nimic asociat.” Consemnat de Bukhari şi Muslim. Şi spusele sale (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în hadisul lui Ibn Masoud (Allah să fie mulţumit de el):

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدًّا؛ دَخَلَ النَّارَ».

„Cel care moare invocându-i pe alţii drept parteneri lui Allah, va intra în Focul Iadului.” Consemnat de Bukhari. În cele două culegeri de hadisuri autentice, Bukhari şi Muslim a fost consemnat din relatarea lui Ibn 'Abbas (Allah să fie mulţumit de el şi tatăl său) că Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), atunci când l-a trimis pe Mu'adh în Yemen, i-a spus:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَومًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُم إِلَيهِ شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلهَ إِلَّا اللهُ».

„Vei merge la un popor al Oamenilor Cărţii. Aşadar, primul lucru la care îi chemi să fie mărturisirea că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah.” Şi într-o altă relatare:

«اُدْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلهَ إِلَّا اللهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللهِ».

„Cheamă-i la mărturisirea că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah şi că eu sunt Mesagerul lui Allah.” Iar într-o relatare a lui Bukhari:

«فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُم إِلَى أَنْ يُوَحِّدُوا اللهَ».

„Astfel, primul lucru la care îi chemi trebuie să fie Unicitatea lui Allah.” În Sahih Muslim, Tariq ibn Aşim al-Aşja‘i (Allah să fie mulţumit de el) a relatat că Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلهَ إِلَّا اللهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِن دُونِ اللهِ؛ حَرُمَ مَالُهُ وَدَمُهُ، وَحِسَابُهُ عَلَى اللهِ جَلَّ جَلَالُهُ».

Pentru cel care a spus: „La ilaha illa Allah” şi respinge orice Îi este făcut asociat lui Allah, averea şi sângele său au devenit inviolabile (şi protejate), iar socoteala lui va fi cu Allah (Preamărit fie El). Iar hadisurile care conţin aceste semnificaţii sunt

numeroase.

Şi acest monoteism este temelia Religiei Islamului şi este esenţa credinţei, el este aspectul primordial şi cea mai importantă dintre obligaţii şi el este înţelepciunea creării oamenilor şi a djinilor şi înţelepciunea trimiterii tuturor Mesagerilor (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra lor), aşa cum au arătat-o Versetele anterioare care indică acest lucru, printre care se numără: Cuvântul Său (Preaslăvitul):

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴿٥٦﴾﴾

„Eu nu i-am creat pe djinni şi oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” [Coran, 51:56]. Şi printre indiciile pentru aceasta se numără, de asemenea, şi Cuvântul lui Allah Preamăreţul:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

„Şi Noi am trimis la fiecare comunitate un Mesager [ca să le spună]: „Adoraţi-L pe Allah şi ţineţi-vă departe de Taghut...”” [Coran, 16:36]. Şi Cuvântul Celui Preaslăvit şi Preaînalt:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴿٢٥﴾﴾

„Şi Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: „Nu există altă divinitate în afară de Mine, deci adoraţi-Mă pe Mine!”” [Coran, 21:25]. Şi a Spus Preaslăvitul despre Noe, Hud, Salih

și Șuaib (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor) că le-au spus popoarelor lor:

﴿...اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ...﴾

„...Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afara Lui..." [Coran, 7:59]. Și aceasta este chemarea tuturor Mesagerilor, așa cum au arătat cele două Versete anterioare, iar dușmanii Mesagerilor au recunoscut că Mesagerii le-au poruncit adorarea exclusivă a lui Allah și lepădarea de zeitățile adorate în afara Sa, așa după cum Cel Preaslăvit a spus în povestea neamului 'Aad, că ei i-au spus lui Hud (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

﴿...أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا...﴾

„Ai venit la noi pentru ca noi să-L adorăm [numai] pe Allah singur și să părăsim ceea ce au adorat părinții noștri?" [Coran, 7:70]. Și Allah Preaînaltul a Spus despre Quraiș, atunci când i-a chemat Profetul nostru, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să Îl adore numai pe Allah și să renunțe la ceea ce adorau în afară de El, dintre Îngeri, oameni aleși (considerați de către ei sfinți), idoli, copaci și orice altceva:

﴿أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ۝﴾

„Oare a făcut el din zei un Dumnezeu Unic? Cu

adevărat, acesta este un lucru ciudat.” [Coran, 38:5]. Şi a Spus Allah Preaînaltul despre ei:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ۝٣٥ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوٓا۟ ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ۝٣٦﴾

„Cu adevărat, când li s-a spus lor „Nu există altă divinitate afară de Allah”, ei s-au semeţit,

Spunând: „Să-i părăsim noi pe zeii noştri pentru un poet nebun?”” [Coran, 37:35-36]. Iar Versetele care indică aceste semnificaţii sunt numeroase.

Din versetele şi hadis-urile pe care le-am menţionat reiese clar pentru tine, fie ca Allah să ne călăuzească pe amândoi spre înţelegerea religiei şi cunoaşterea limpede a dreptului Stăpânului lumilor, că aceste rugi şi forme de căutare a adăpostului pe care le-ai expus în întrebarea ta se numără toate printre formele Şirk-ului major deoarece ele reprezintă un act de adorare pentru altcineva în afară de Allah şi o cerere, adresată celor morţi şi celor absenţi, a unor lucruri pe care nimeni nu le poate îndeplini în afară de El. Iar acest lucru este mai grav decât Şirk-ul celor dintâi deoarece cei dintâi Îi făceau asociaţi doar în momente de prosperitate, iar în vremuri de încercare, ei Îl adorau cu sinceritate pe Allah, deoarece ştiau că El, Preaînaltul, este singurul capabil să îi izbăvească din încercare, şi nimeni altcineva, aşa cum Allah Preaînaltul, a Spus în Cartea Sa limpede despre acei

politeişti:

﴿فَإِذَا رَكِبُواْ فِي ٱلۡفُلۡكِ دَعَوُاْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمۡ إِلَى ٱلۡبَرِّ إِذَا هُمۡ يُشۡرِكُونَ ٦٥﴾

„Şi când se urcă ei pe o corabie Îl invocă numai pe Allah, fiind [supuşi] sinceri Lui şi în religie, dar după ce îi aduce pe uscat, ei Îi fac asociaţi.” [Coran, 29:65]. Şi a Spus Allah Preaînaltul, adresându-li-Se într-un alt Verset:

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فِي ٱلۡبَحۡرِ ضَلَّ مَن تَدۡعُونَ إِلَّآ إِيَّاهُۖ فَلَمَّا نَجَّىٰكُمۡ إِلَى ٱلۡبَرِّ أَعۡرَضۡتُمۡۚ وَكَانَ ٱلۡإِنسَٰنُ كَفُورًا ٦٧﴾

„Şi când răul vă va ajunge pe mare, rătăcesc departe cei pe care voi îi chemaţi, în afară de El. Dar după ce El vă mântuieşte, aducându-vă pe uscat, voi vă întoarceţi [de la El], căci omul este nerecunoscător.” [Coran, 17:67].

Aşadar, dacă vreunul dintre aceşti politeişti contemporani ar spune: „Noi nu vrem să spunem că aceia ajută prin ei înşişi şi ne vindecă bolnavii prin ei înşişi, sau că ne aduc folos prin ei înşişi, ori că ne fac rău prin ei înşişi, ci noi dorim doar mijlocirea lor la Allah Preaînaltul în această privinţă”?

Răspunsul este să i se spună: acesta este scopul şi intenţia predecesorilor necredincioşi, iar intenţia lor nu era de a afirma că idolii lor creează sau oferă subzistenţă, ori că pot face bine sau rău prin ei

înşişi, căci acest lucru este respins de ceea ce a menţionat Allah despre ei în Coran, ci ei au dorit mijlocirea şi prestigiul lor, şi ca aceştia să îi apropie de Allah, după cum a Spus Allah Preaslăvitul şi Preaînaltul:

﴿وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمۡ وَلَا يَنفَعُهُمۡ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِ...﴾

„Şi ei adoră în locul lui Allah ceea ce nici nu le face rău şi nici nu le aduce folos şi ei spun: „Aceştia sunt mijlocitorii noştri la Allah...”” [Coran, 10:18]. Şi le-a răspuns Allah la aceasta, prin Cuvintele Sale:

﴿...قُلۡ أَتُنَبِّـُٔونَ ٱللَّهَ بِمَا لَا يَعۡلَمُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ﴾

„Şi ei adoră în locul lui Allah ceea ce nici nu le face rău şi nici nu le aduce folos şi ei spun: „Aceştia sunt mijlocitorii noştri la Allah.” Spune: „Îi vestiţi voi lui Allah ceea ce El nu ştie din Ceruri şi de pe Pământ?” Allah Preamăritul şi Preaslăvitul este deasupra celor asociaţi [Lui].”” [Coran, 10:18]. Allah Preaslăvitul a clarificat că nu există în Ceruri şi pe Pământ niciun mijlocitor la El, aşa cum îşi imaginează politeiştii, iar ceea ce Dumnezeu nu cunoaşte ca existent nu există, fiindcă nimic nu-I scapă Lui. Şi a Spus Preaînaltul:

﴿تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ۝ إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ

فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ۝٣﴾

„Revelarea Cărții [Coranului] [vine] de la Allah Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept]."

„Cu adevărat, Noi ți-am trimis Cartea în tot adevărul, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credință.

Fără îndoială, lui Allah I se cuvine credința curată. Iar cei care și-au luat ocrotitor în locul Lui [spunând]: „Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah", Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor."" [Coran, 39:1-3].

Prin „religie" se înțelege aici adorarea, adică ascultarea de Allah și de Trimisul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), așa cum s-a menționat anterior. În aceasta intră invocarea și cererea de ajutor în vreme de necaz, teama de Allah și speranța în El, sacrificiile și jurămintele făcute pentru Allah, precum și rugăciunea și postul, alături de toate celelalte acte pe care Allah și Trimisul Său le-au poruncit. Astfel, Allah Preamăreţul a evidențiat că adorarea I se cuvine numai Lui, Unicul, și că este obligatoriu pentru robi să o dedice cu

sinceritate Lui (Slavă Lui); deoarece Porunca Sa către Profet(Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) de a-I dedica sincer adorarea, este o Poruncă pentru toţi membrii acestei comunităţi.

Allah Preaînaltul a explicat după aceea despre necredincioşi şi a Spus:

﴿...وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ...﴾

„Fără îndoială, lui Allah I se cuvine credinţa curată. Iar cei care şi-au luat ocrotitor în locul Lui [spunând]: „Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah", Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înţeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzeşte pe cel care este mincinos şi nemulţumitor."" [Coran, 39:3]. Şi le-a Răspuns Allah Preaslăvitul, prin Cuvintele Sale:

﴿...إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ﴾

„Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înţeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzeşte pe cel care este mincinos şi nemulţumitor." [Coran, 39:3]. Aşadar, Allah Preaslăvitul a vestit în acest Verset nobil că necredincioşii nu i-au adorat pe ocrotitori în locul Lui decât pentru ca ei să-i apropie de Allah; iar acesta este scopul necredincioşilor din trecut şi din prezent, însă Allah a infirmat aceasta prin Cuvântul Său, Preaînaltul:

﴿...إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ﴾

„Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.” [Coran, 39:3]. Așadar, Allah Preaslăvitul a vădit caracterul mincinos al afirmației lor că acești idoli îi apropie de Allah, precum și faptul că adorarea îndreptată către aceștia reprezintă o formă de necredință. Prin aceasta, oricine are cel mai mic discernământ înțelege faptul că necredința primilor necredincioși a constat tocmai în numirea Profeților, a oamenilor pioși, a copacilor, a pietrelor și a altor creaturi drept mijlocitori între ei și Allah. Și credința lor că aceștia le împlinesc nevoile fără îngăduința și mulțumirea Lui, Preaslăvitul și Preaînaltul, așa cum mijlocesc miniștrii la regi, comparându-L astfel pe El, Cel plin de Măreție, cu regi și conducători spunând: „Așa cum cel care are o trebuință la un rege sau la un conducător caută mijlocire la el prin intermediul apropiaților și miniștrilor săi, tot astfel și noi ne apropiem de Allah prin adorarea profeților și a celor evlavioși.” Însă aceasta este una dintre cele mai false și neîntemeiate afirmații, căci Allah, Preaslăvitul, nu are egal și nu poate fi asemuit cu creația Sa. Nimeni nu poate mijloci la El decât cu îngăduința Sa, iar El nu acordă această îngăduință

decât celor care cred în Unicitatea Sa. El, Preaslăvitul şi Preaînaltul, este Atotputernic asupra tuturor lucrurilor şi Atoateştiutor; El este Cel mai Milostiv dintre cei milostivi, nu se teme de nimeni şi nu se supune nimănui, căci este Stăpânul Suprem peste robii Săi şi Cel Care îi orânduieşte după cum Voieşte. Spre deosebire de regi şi conducători, căci aceştia nu au putere asupra tuturor lucrurilor, motiv pentru care au nevoie de cineva care să îi ajute în ceea ce s-ar putea să nu poată înfăptui, dintre miniştrii, apropiaţii şi soldaţii lor, la fel cum au nevoie să le fie aduse la cunoştinţă nevoile celor ale căror nevoi nu le cunosc, aşadar au nevoie de cineva care să le obţină bunăvoinţa şi să îi îmbuneze, dintre miniştrii şi apropiaţii lor. În ceea ce Îl priveşte pe Domnul Stăpânitor, Preaputernicul şi Preamăritul, El, Cel Preaslăvit, Îşi este Atotsuficient şi nu are nicio nevoie de întreaga Sa creaţie. El este mai Îndurător cu făpturile Sale decât sunt mamele acestora şi El este Judecătorul cel Drept, Care orânduieşte lucrurile la locul lor, potrivit Înţelepciunii, Ştiinţei şi Puterii Sale; prin urmare, nu este permis, sub nicio formă, ca El să fie comparat cu creaţia Sa. De aceea, Allah Preaînaltul a explicat în Cartea Sa că politeiştii au recunoscut faptul că El este Creatorul, Orânduitorul, Îndestulătorul, Care oferă mijloacele de subzistenţă, şi că El este Cel Care îi răspunde celui

aflat la nevoie, înlătură răul, dă viaţă şi dă moarte, precum şi altele dintre Faptele Sale, Allah Preaînaltul. Într-adevăr, disputa dintre politeişti şi Mesageri a fost în privinţa dedicării exclusive a adorării lui Allah, Unicul, aşa după cum Cel Preaslăvit a Spus:

﴿وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ...﴾

„Şi dacă îi întrebi cine i-a creat pe ei, vor răspunde: „Allah!”... [Coran, 43:87]. Şi a Spus Preaînaltul:

﴿قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَمَن يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَىِّ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُ ۚ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾﴾

„Spune: „Cine vă dă vouă hrană îndestulătoare din Cer şi de pe pământ? Şi cine este Stăpân peste auz şi peste văz şi-l scoate pe cel cu viaţă din cel fără viaţă şi-l scoate pe cel fără viaţă din cel cu viaţă şi Cel care orânduieşte toate lucrurile?” Ei vor răspunde: „Allah” Atunci spune: „Oare nu aveţi voi frică de El?”” [Coran, 10:31]. Iar Versetele care conţin aceste semnificaţii sunt numeroase.

După cum s-a menţionat anterior, au fost prezentate versetele care arată că disputa dintre trimişi şi popoarele lor a privit, în esenţă, dedicarea exclusivă a adorării pentru Allah, aşa cum spune El,

Preaînaltul:

﴿وَلَقَدۡ بَعَثۡنَا فِي كُلِّ أُمَّةٖ رَّسُولًا أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجۡتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَ...﴾

„Şi Noi am trimis la fiecare comunitate un Mesager [ca să le spună]: „Adoraţi-L pe Allah şi ţineţi-vă departe de Taghut...” [Coran, 16:36]. Şi alte Versetele care au acelaşi sens. Şi Allah Preaslăvitul a evidenţiat în numeroase locuri din Cartea Sa cea Nobilă chestiunea mijlocirii (Şafaa), şi a Spus Allah Preaînaltul:

﴿...مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦ...﴾

„Cine este acela care ar putea mijloci la El fără de îngăduinţa Lui?” [Coran, 2:255]. Şi a Spus Allah Atotputernicul:

﴿وَكَم مِّن مَّلَكٖ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ لَا تُغۡنِي شَفَٰعَتُهُمۡ شَيۡـٔٗا إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ أَن يَأۡذَنَ ٱللَّهُ لِمَن يَشَآءُ وَيَرۡضَىٰٓ ٢٦﴾

„Şi câţi Îngeri sunt în Ceruri şi mijlocirea lor nu foloseşte întru nimic, decât după ce Allah îngăduie cui Voieşte El şi cui Îi Place!” [Coran, 53:26].

Şi a Spus în descrierea Îngerilor:

﴿...وَلَا يَشۡفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ٱرۡتَضَىٰ وَهُم مِّنۡ خَشۡيَتِهِۦ مُشۡفِقُونَ﴾

„...şi ei nu pot mijloci decât pentru cel de care El este mulţumit. Iar ei sunt cu teamă de El.”

[Coran, 21:28].

Şi a înştiinţat Allah Preaslăvitul că El nu este

mulţumit de necredinţa robilor Săi, ci este mulţumit de Mulţumirea lor, iar Mulţumirea presupune recunoaşterea Unicităţii Sale şi îndeplinirea faptelor prin ascultare faţă de El, şi a Spus Preaînaltul:

﴿إِن تَكۡفُرُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمۡۖ وَلَا يَرۡضَىٰ لِعِبَادِهِ ٱلۡكُفۡرَۖ وَإِن تَشۡكُرُواْ يَرۡضَهُ لَكُمۡ...﴾

„Dacă nu credeţi – cu adevărat, Allah se poate lipsi de voi, căci Lui nu-I place necredinţa robilor Săi. Însă dacă voi sunteţi mulţumitori, aceasta Îi place Lui...” [Coran, 39:7].

Al-Bukhari a relatat în Sahih, de la Abu Hurairah (Allah să fie mulţumit de el), că acesta a spus: „O, Mesager al lui Allah! Cine este cel mai fericit să primească mijlocirea ta?” El a răspuns:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

„Cel care mărturiseşte din inimă că „Nu există altă divinitate în afară de Allah”. Sau a spus:

«مِنْ نَفْسِهِ».

„De la el însuşi.”

Şi în Sahih, Anas (Allah să fie mulţumit de el) a relatat de la Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că a spus:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلَ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً

لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

„Fiecare Profet are o rugă care îi este îndeplinită şi fiecare Profet a cerut ca ruga sa să fie îndeplinită imediat. Iar eu mi-am păstrat ruga ca mijlocire pentru poporul meu în Ziua Judecăţii; şi de ea va avea parte, dacă Allah Voieşte, cel din poporul meu care moare fără a-I asocia nimic drept partener lui Allah.” Iar hadisurile care conţin aceste semnificaţii sunt numeroase.

Şi toate cele pe care le-am menţionat dintre Versete şi hadisuri indică faptul că adorarea este dreptul lui Allah, Unicul, şi că nu este permis ca ceva din ea să fie îndreptat către altcineva în afară de Allah, nici către Profeţi şi nici către alţii, şi că mijlocirea Îi aparţine lui Allah, Slavă Lui, după cum a Spus El, Preaslăvitul:

﴿قُل لِّلَّهِ ٱلشَّفَٰعَةُ جَمِيعًا...﴾

„Spune: „A lui Allah este mijlocirea în întregime. A Lui este Împărăţia Cerurilor şi a Pământului şi apoi la El vă veţi întoarce!”” [Coran, 39:44]. Şi nimeni nu are niciun drept asupra ei decât după Permisiunea Sa acordată mijlocitorului şi după ce El este mulţumit de cel pentru care se mijloceşte, iar El, Preaslăvitul, nu este mulţumit decât cu Monoteismul (Tauhid) - aşa cum s-a menţionat anterior. Prin urmare, politeiştii nu au nicio parte

de mijlocire, iar Allah a clarificat aceasta în Cuvântul Său:

﴿فَمَا تَنفَعُهُمۡ شَفَٰعَةُ ٱلشَّٰفِعِينَ ٤٨﴾

„Şi nu le va fi lor de niciun folos mijlocirea mijlocitorilor.” [Coran, 74:48]. Şi a Spus Preaînaltul:

﴿...مَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنۡ حَمِيمٖ وَلَا شَفِيعٖ يُطَاعُ﴾

„nu vor avea nelegiuiţii nici prieten, nici mijlocitor căruia să i se dea ascultare.” [Coran, 40:18].

Şi este binecunoscut că asuprirea şi nedreptatea, în sens absolut, este politeismul, aşa cum Allah Preaînaltul a Spus:

﴿...وَٱلۡكَٰفِرُونَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ﴾

„Iar necredincioşii sunt nelegiuiţi!”
[Coran, 2:254]. Şi a Spus Preaînaltul:

﴿...إِنَّ ٱلشِّرۡكَ لَظُلۡمٌ عَظِيمٞ﴾

„Cu adevărat, facerea de asociaţi este fărădelege mare!” [Coran, 31:13].

În ceea ce priveşte cele menţionate în întrebare, referitor la spusele unor sufiţi în moschei şi în alte locuri: „O, Allah, pogoară binecuvântările Tale asupra celui pe care l-ai făcut o cauză a dezvăluirii tainelor Tale Atotputernice şi a izvorârii luminilor Tale pline de milă, devenind astfel un reprezentant al Prezenţei Divine şi un locţiitor al tainelor Esenţei

Tale... etc.”

Răspunsul este următorul: aceste cuvinte şi altele asemenea lor fac parte din vorbirea forţată şi exagerată, împotriva căreia a avertizat profetul nostru Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), în ceea ce a relatat Muslim în Sahih, de la Abdullah bin Masoud (Allah să fie mulţumit de el), care a spus: Trimisul lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ» قَالَهَا ثَلَاثًا.

„Cei extremişti sunt distruşi” şi a repetat-o de trei ori.

Imamul Al-Khatabi (Allah să aibă Milă de el) a spus: Al-Mutanatti': Cel care aprofundează exagerat un lucru, forţându-se şi îngreunându-se fără rost în cercetarea acestuia; urmând metodele adepţilor teologiei speculative (Ahl al-Kalam), care se implică în ceea ce nu îi priveşte şi se adâncesc în lucruri pe care minţile lor nu le pot cuprinde.

Abu as-Sa'adat Ibn al-Athir a spus: Aceştia sunt cei care aprofundează excesiv şi exagerează în vorbire, cei care vorbesc din adâncul gâtului lor. Termenul este derivat din *al-Nata’*, care reprezintă bolta superioară a gurii, şi a fost ulterior folosit pentru oricine aprofundează excesiv în vorbă şi în faptă.

Prin ceea ce au menționat acești doi imami dintre marii învățați ai limbii, devine clar pentru tine și pentru oricine are un minim discernământ, că această modalitate în ceea ce privește ruga și salutul pentru Profetul și stăpânul nostru, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), face parte din categoria afectării și a exagerării interzise. Ceea ce este prescris pentru musulman în această privință este să urmeze cu strictețe metoda autentică de la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) referitoare la modalitatea de a-și trimite rugăciunile și pacea asupra sa, iar aceasta îi este suficientă, neavând nevoie de altceva.

Printre acestea se numără: ceea ce au relatat Al-Bukhari și Muslim în cele două Sahih-uri de la Ka'b bin Ujrah (Allah să fie mulțumit de el), că companionii (Allah să fie mulțumit de ei) au spus: „O Mesager al lui Allah! Allah ne-a poruncit să ne rugăm pentru tine; deci cum ne rugăm la Allah pentru tine?" El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

„Spuneți: „Allahumma salli 'ala Mohammed, ua-

’ala ali Mohammed, kama sallayta ‘ala Ibrahim ua-’ala ali Ibrahim, innaka Hamidun Magid, ua-barik ‘ala Mohammed, ua-’ala ali Mohammed, kama barakta ‘ala Ibrahim ua-’ala ali Ibrahim, innaka Hamidun Magid.” (O, Allah, trimite salutări asupra lui Mohammed şi asupra urmaşilor lui Mohammed, aşa cum ai trimis salutările Tale asupra lui Avraam şi asupra urmaşilor lui Avraam. Cu adevărat, Tu eşti plin de Slavă şi Măreţie. Şi trimite binecuvântarea Ta asupra lui Mohammed şi asupra urmaşilor lui Mohammed, aşa cum ai trimis binecuvântări asupra lui Avraam şi asupra urmaşilor lui Avraam. Cu adevărat, Tu eşti plin de Slavă şi Măreţie!)”

În cele două culegeri de hadisuri autentice - Bukhari şi Muslim - a fost consemnat că Abu Humaid Al-Sa'idi (Allah să fie mulţumit de el) a relatat că ei au spus: „O Mesager al lui Allah! Cum ne rugăm la Allah pentru tine?” El a spus:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

„Spuneţi: „Allahumma salli ‘ala Mohammed, ua-’ala azuagihi ua-zurriyatihi, kama sallayta ‘ala ali Ibrahim, ua-barik ‘ala Mohammed, ua-’ala azuagihi ua-zurriyatihi, kama barakta ‘ala ali Ibrahim, innaka Hamidun Magid.” (O, Allah, trimite salutări asupra lui Mohammed şi asupra soţiilor sale şi a urmaşilor săi, aşa cum ai trimis salutările Tale

asupra urmaşilor lui Avraam. Şi trimite binecuvântarea Ta asupra lui Mohammed şi asupra soţiilor sale şi a urmaşilor săi, aşa cum ai trimis binecuvântări asupra urmaşilor lui Avraam. Cu adevărat, Tu eşti plin de Slavă şi Măreţie.)""

Iar în Sahih Muslim, Abu Masoud Al-Ansari (Allah să fie mulţumit de el) a relatat că Bashir ibn Sa'd a spus: „O Mesager al lui Allah! Allah ne-a poruncit să ne rugăm la El pentru tine; aşadar, cum ne rugăm la Allah pentru tine?" El a tăcut, apoi a spus:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ فِي العَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَالسَّلَامُ كَمَا عَلِمتُم».

„Spuneţi: „Allahumma salli 'ala Mohammed, ua-'ala ali Mohammed, kama sallayta 'ala ali Ibrahim, ua-barik 'ala Mohammed, ua-'ala ali Mohammed, kama barakta 'ala ali Ibrahim fi-l-'alamin, innaka Hamidun Magid, ua-s-salamu kama 'alimtum." (O, Allah, trimite salutări asupra lui Mohammed şi asupra urmaşilor lui Mohammed, aşa cum ai trimis salutările Tale asupra urmaşilor lui Avraam, şi trimite binecuvântarea Ta asupra lui Mohammed şi asupra urmaşilor lui Mohammed, aşa cum ai trimis binecuvântări asupra urmaşilor lui Avraam în toate lumile. Cu adevărat, Tu eşti plin de Slavă şi Măreţie,

iar salutul este aşa cum aţi învăţat.)""

Aşadar, aceste cuvinte, cele asemenea lor şi altele care sunt demonstrate că vin de la Profet (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sunt cele pe care se cuvine ca un musulman să le folosească în invocarea binecuvântărilor şi a păcii asupra Mesagerului lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Aceasta deoarece Mesagerul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este cel care cunoaşte cel mai bine dintre oameni ceea ce este adecvat a fi folosit în privinţa sa, aşa cum el cunoaşte cel mai bine dintre oameni cuvintele care se cuvin a fi folosite în privinţa Domnului său.

Cât despre cuvintele complicate şi inovate, precum şi cuvintele care pot avea un înţeles incorect, asemenea expresiilor menţionate în întrebare, nu se cuvine a fi folosite, deoarece sunt complicate şi pot fi interpretate cu sensuri false, pe lângă faptul că sunt contrare cuvintelor pe care le-a ales Mesagerul lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi pe care a sfătuit comunitatea sa să le folosească. El este cel mai ştiutor dintre creaturi, cel mai sincer sfătuitor şi cel mai departe de folosirea cuvintelor complicate, asupra sa fie cele mai alese binecuvântări şi pace de la Domnul său.

Acestea fiind spuse, sper ca dovezile pe care le-

am menţionat în explicarea adevărului Tauhid-ului, a adevărului Şirk-ului, a diferenţei dintre ceea ce urmau primii politeişti şi politeiştii de mai târziu în această privinţă, precum şi în explicarea modului prescris de a invoca binecuvântări asupra Mesagerului lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), să fie suficiente şi convingătoare pentru cel care caută adevărul. Iar cel care nu îşi doreşte să cunoască adevărul, acesta îşi urmează propriile pofte. Allah Preaînaltul Spune:

﴿فَإِن لَّمۡ يَسۡتَجِيبُواْ لَكَ فَٱعۡلَمۡ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهۡوَآءَهُمۡۚ وَمَنۡ أَضَلُّ مِمَّنِ ٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ بِغَيۡرِ هُدٗى مِّنَ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٥٠﴾

„Iar de nu-ţi vor răspunde, să ştii că ei urmează doar poftele lor! Şi cine este mai rătăcit decât acela care urmează poftei sale fără o călăuzire de la Allah? Cu adevărat, Allah nu-i călăuzeşte pe cei nelegiuiţi.” [Coran, 28:50].

Astfel, Allah Preaslăvitul a evidenţiat în acest Verset nobil că oamenii, în ceea ce priveşte îndrumarea şi călăuzirea, precum şi religia adevărului cu care Allah l-a trimis pe profetul Său Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), se încadrează în două categorii:

Unul dintre ei: cel care răspunde lui Allah şi Mesagerului Său.

Iar al doilea: cel care îşi urmează poftele; apoi,

Allah Preaslăvitul a înştiinţat că nimeni nu este mai rătăcit decât acela care îşi urmează poftele fără călăuzire de la Allah.

Aşadar, Îi cerem lui Allah Cel Plin de Măreţie să ne protejeze de urmarea dorinţelor deşarte şi să ne facă pe noi, pe voi şi pe toţi ceilalţi fraţi ai noştri să fim printre cei care răspund Chemării lui Allah şi a Trimisului Său (Fie ca binecuvântările lui Allah şi pacea Sa să fie asupra sa), care cinstesc Legea Sa şi care avertizează împotriva a tot ceea ce contrazice Legea Sa, precum inovaţiile şi dorinţele deşarte... pentru că El este Cel Generos.

Şi Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra robului şi Trimisului Său, Profetului nostru Mohammed, şi asupra neamului său, a companionilor săi şi a celor care îi urmează în bine până în Ziua Judecăţii.

Avertizare împotriva inovaţiilor în religie

ʿAbd al-ʿAziz ibn ʿAbdullah ibn Baz

***

ro٣٩٧٧٥,٠ - ٠٥/٠٧/٢٠٢٦

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and the Prophet's Mosque in languages

978-603-517-439-8